

Poutník

P O U T N Í K

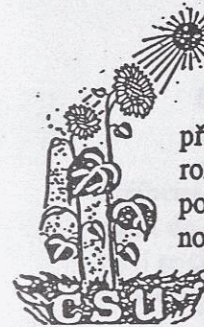
časopis brněnských unitářů

O B S A H čísla 1/2000 - 23 - VII

1. Novoroční rozjímání (úvodník).....	str. 1
2. Bohumil Houser: NOVOROČNÍ 2000	3
3. VZPOMÍNÁME narozených v lednu	4
4. Bohumil Houser: Vzpomínka na vánoční putování poutníka na cestě.....	5
5. Bohumil Houser: Lednové ráno	6
6. J. Plotěná: Ježíš Mistrem návratu domů aneb Jsou unitáři křesťané?	7
7. Miloš Mikota: Měnit či neměnit náboženskou příslušnost?..	9
8. N.F. Čapek: Uvítání (báseň).....	10
9. Seminář duchovnoho růstu.....	11
10. J. Plotěná: Duchovní a historické základy unitářství.....	13
11. Čtenáři nám píší: Z dopisu sestry Mildorfové.....	14
12. -"- Hlasy z ciziny.....	15
13. -"- Předsevzetí pro rok 2000.....	16
14. -"- Na prahu třetího tisíciletí.....	17
15. Naše knihovna, Z unitářských zásad	18
16. NOVÉ KNIHY: B. Houser: SNY NEPROBUZENÉHO M. Hiltonová: Neviditelné slunce, recenze..	19
17. Setkání Evropských unitářů v srpnu 2000 (Oznámení).....	20
18. Lednový program Pražské obce unitářů	21
19. Program Obce unitářů v Brně na leden-únor 2000	22

Toto číslo vychází 6. ledna roku 2000. Připravila je redakční rada: Rev. Jarmila Plotěná, Dr. Bohumil Houser, Rev. Miloš Mikota ve spolupráci s bratrem Jindřichem Lorenzem.

NOVOROČNÍ ROZJÍMÁNÍ

Konec starého, jakož i začátek nového roku jsou příležitosti k zamyšlení se nad svým dosavadním životem a k rozhodnutí využít této příležitosti, kterou nám symbolicky poskytuje Nový rok, a začít - alespoň v něčem - žít svůj život nově.

Co to znamená?

Znamená to, že se zamyslíme nad tím, co jsme v tom uplynulém roce dělali nebo udělali špatně. V čem jsme byli - tak řečeno - nemoudří, v čem jsme chybovali. V čem jsme snad i druhým ublížili, anebo sami sobě.

Když si to vše uvědomíme, tak si řekněme: „Nikdy není ještě pozdě začít znovu; znovu a lépe“. Opravdu, nikdy není pozdě, jestliže se skutečně rozhodneme žít nově.

Co je k tomu zapotřebí?

Je třeba poznat Pravdu. Pravdu o sobě a o svých bližních. Pravdu o správním jednání. Což nestojí psáno v bibli: „Poznejte Pravdu a Pravda vás učiní svobodnými?“

Co to však znamená?

Znamená to, že poznaná pravda - ať se nám jeví jakkoli - nás osvobodí od našich úzkostí, strachů a nejistot. Nelkejme nad minulostí. Ta je již za námi. Dívejme se dopředu, do budoucnosti, která se každým okamžikem stává přítomností. To je náš život.

Žijme jej podle velkého učitele Ježíše Nazaretského. Žijme jej i podle ostatních velikánů lidstva. Žijme podle jejich příkladu. Neboť náboženství není jen pouhá teorie, ale je to živá a skutečná praxe života.

Autor Poutníka Cherubínského Angelus Silesius byl přesvědčen, že člověk naplní své poslání, když se ztotožní s Duchem Božím neboli s Kristem. Vyjádřil to svým veršem: „Kdyby se Kristus stokrát zrodil v Betlémě, nic mi to neprospěje, nezrodil-li se také ve mně!“

Jestliže se tedy tento duchovní Vesmírný Princip v nás jednou zrodil nebo zrodí, což nemusí být jenom o vánocích,

nebo na začátku Nového roku, pak dokážeme všechno, oč budeme upřímně usilovat.

Pak dokážeme změnit i sebe a tím také působit na své okolí. Staneme-li se nesobeckými, alteruistickými, přejícími a dobře činícími, pak naplníme i Ježíšovo přikázání: „*Hleďte království boží a jeho království a vše ostatní vám bude přidáno.*“ Protože to království boží spočívá právě v tom znovuzrození „nového člověka“ v nás. Znamená to, že budeme žít každým okamžikem ve věčnosti, neboť věčnost nezačíná, ale prostě je. To jenom my lidé si rozdělujeme čas na minulost, přítomnost a budoucnost, vzhledem k naší tělesnosti, k ekonomice a materiálnímu plánování.

Jsme tedy - po lidsku řečeno - na předělu. Starý rok je za námi a vkročili jsme do nového roku, do roku 2000, do nového století a zároveň nového tisíciletí.

Nedejme na různé fantasti ké předpovědi, ale buďme vždy připraveni poctivě přemáhat nastražené těžkosti. Nezapomínejme na Pravdu a vyšší hodnoty života, které nám dávají příležitost osvědčit své Vyšší Já a jednat vždy dle „zlatého pravidla“ „*Cožkoli si přejete, aby vám lidé činili, číňte i vy jim!*“

Všechno vědět, znamená všechno odpustit, pravil jeden mudrc, a slyšeli jsme to často i v naší Unitarii. Kdo je duchovně vyspělejší a vyzralejší, dovede lépe odpouštět. Jenom lidé nevyzralí duchovně a dogmatici nedovedou odpouštět. Kdo umí odpouštět, ví, proč to činí. Kdo to neumí, kope si sám sobě hrob, jakoby už zemřel za živa. Není v něm vědomí věčného života. Kdo dovede odpouštět, má vědomí věčného života a dovede projevat božskou lásku, která je v něm.

Nechť tento nový rok, do kterého lidstvo tak dramaticky vkročilo, dá vám co nejvíce příležitosti k nezištným činům, k dobru a k lásce a k přátelské spolupráci. M.M.

Bohumil Houser

NOVOROČNÍ 2000

Stříbrná síla záře měsíce
padá do duše plné prázdnoty
blíží se tiše rok dva tisíce
probouzí se z ospalé mráčky.

Amerika bije na poplach teroru
Bangladeš svírá démon hladomoru
v Rusku technika vraždí Čečence
OSN se stará o běžence.

Stříbrná energie měsíční radiace
je v přítomnosti velmi silná
probouzí k neklidu i boháče
sama však zůstává klidná.

Ze 6 miliard žije nás pouze polovina
druhou polovinu trápí hlad
jen zeptejte se na Internetu
zda se dá utrpení spočítat.

Venku starosta nalévá víno
zvoní poháry za rachotu střel
plebs vulgo má své kino
točí se ve spletnosti těl.

Pivo a víno noci teče
jak voda korytem hrdel
šelmy vypuštěné z klece
čekají na svůj úděl.

Střelba burcuje hučící davy
exploze petard přehlušují řeč
Silvestr slaví své divošské mravy
jazyk má nabroušený jako meč!

Přichází zlatý věk moudrosti?
Ručkama nám kyne andělský sbor
ve stínu Boha žijte v spravedlnosti
ukončete křesťanský každý spor!

Blíží se půlnoc před velkou
konjunkcí
hluk vibrací mění se ve forte
dámy se neslušně chichotají
muži se tváří jak na vartě.

Vítáme Tě, Nový Roku!
všechny oči slávou září
vítáme Tě za pochodu
my, brněnšští unitáři.

Blíží se kupředu mezi stoly
pardál času šelma divoká
zápach alkoholu se rychle šíří
maskovaná bestie nemocná.

Kéž přineseš mír jen světu
potravu pro duši tělo
radost lásky plné květů
aby nás nic nebolelo!

V Z P O M Í N Á M E

na všechny členy, kteří se v lednu narodili.

Žijícím členům blahopřejeme a
přejeme úspěšný a blahodárny rok 2000.

Na své drahé zemřelé nezapomínáme.

- 4.1. Karel Zůda
Ing. Miluše Šubartová
- 6.1. Dr. Boris Merhaut
Prof. Dr. Otakar Nováček,
znalec Leoše Janáčka (1901-1986)
- 9.1. Josef Bednář
- 23.1. Eva Hanáková
Jarmila Šimonová
- 24.1. Karel Merganc (1912-1999)
- 26.1. Anna Drlíková
Květa Košutová
Václav Žižka (1903-1946)
Dr. Karel Hašpl (1904-1964)
- 28.1. Vladimír Robek
- 30.1. Marie Šemberová

Vzpomínáme, že 3.1.1965 jsme se rozloučili se svým učitelem a rádcem, ústředním duchovním bratrem Dr. Karlem Hašplem v pražském krematoriu. Tamtéž jsme se rozloučili se vzácným člověkem, umělcem, bratrem Adolfem Křížem. Smuteční obřad vykonala sestra Rev. Jarmila Plotěná. V loňském roce jsme se rozloučili s dlouholetým členem br. Karlem Mergancem, který má nyní na mramorovém pomníčku unitářský znak.

Bohumil Houser

VZPOMÍNKA NA VÁNOČNÍ PUTOVÁNÍ POUTNÍKA NA CESTĚ

Hledím na sever k Božímu Daru
do mlhavých dálek bílých sfér
tlačím do kopce žití káru
přes skály propastných děr.

Kéž nesu já špatný sluha, Pane,
ten kříž jenž občas znám,
Ty vidíš slzu, která kane
vždyť jsi ji poznal v těle sám.

Proč bych měl klnout podvodníkům,
vždyť prázdnota je nejdražší
neobětují čas laciným zvykům
žádosti, lpění a strasti.

Měsíční bouři sněžných lánů
vítám ve své samotě stokrát sám
na křečích končícího roku
svištění větru se vysmívám!

Můj Bože, mocný, moudrý pane,
Ty jen víš kam cesta má vede!
Vždyť je jen zdánlivě nekonečná
v pravý čas skončí u Tebe.

Dal jsi mi na cestu Eliaše
s plamenem v ústech proroka
hořící lásku jsi seslal z nebe,
vše po čem má mysl toužila.

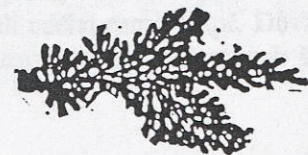
Cítím dech věků beztvaré pravdy,
vibrace síly prorocké záře,
vrátím se k Tobě, snad již navždy,
v ohnivém vzdušném kočáře.

Je tichá svatá noc vánoční
vločky jak perly padají
vidíte-li tu krásu vánoc
pak netoužíte po ráji.

Jak albatros nad dálkou oceánu
dívám se klidným pohledem
na jarmareční rej veselí vánoc
hlubokým jogickým nadhledem.

Drahý můj proroku Eliaši
pro Tebe píši verše vděčnosti
čas vytratil se v meditaci
v jednotě končí pouť ctnosti.

Má loď již pluje k břehům novým
za sebou vrásky minulosti zaorává
vítr vesele fičí pod rahnovým
nad mrtvou minulostí roste tráva.

Bohumil Houser:

LEDNOVÉ RÁNO

Měsíc přibývá, jeho paprsky zvoní
na sklonku noci dusné melancholie
vibrace dumek balalajky
žiznivá mysl zas pije.

Snad slétlas právě z Mléčné dráhy,
neb z Lyry či jiné hvězdičky
dosedlas Vážko na misky Váhy
šilenství štěstí a neštěstí?

I když vím, že nejsi vůbec
a že „já“ je pouhé anata
přec putuji dál za přeludem
drahé mé Vážky ze zlata.

Vím, že Tvůj šepot jednou dozní
jako můj chrapot měsíční
obracím s Tebou zákon „Váhy“
na „Rybu“ symbol vánoční.

Rozfoukni mračna, jež Tě souží, -
obejmi prostor bez pohybu!
To přece Vážka v mysli Tvé jen krouží
stejně jako Ty, - miluje a touží...

Jarmila Plotěná

JEŽÍŠ MISTREM NÁVRATU DOMŮ
aneb JSOU UNITÁŘI KŘESŤANÉ?

Obraz Mistra Nazaretského nám vyvstává blízký a lidský. Byl to nebojsa, který směle a odvážně káral mocné tehdejšího světa, žádný svatoušek - osobnost výrazná a svérázná. Revoltující proti zlu, pokrytectví, dvojí morálce, kterého následovat znamená být také revolucionář. A to nějaký povrchní politický organizátor, nebo odborář bojující vnějšími prostředky za vnější cíle, ale měnitel světla. Jediný ve své době dokázal zhasnout člověku světlo tohoto světa a roznout mu světlo, na pomíjení nezávislé. Přišel jako zloděj v noci a vzal člověka penězům, rodině, světskému životu, ačkoli dál takový člověk mohl být ve svém světě a hospodařit. Jenže už jinak. Za jiným cílem a jinými úmysly.

To dělá jen velký Mistr, ten nejlepší. Kazatelé a jiní, kteří by ho chtěli následovat, mají být také takovými. Mají umět zhasnout pozlátka časného, aby zazářilo věčné. To je skutečná revoluce.

Ježíš je největším umělcem, malířem a sochařem správného lidství. Ve všech evangeliích modeluje ideál člověka nového typu - zářivou rydstnou bytost, účinně pomáhající, nikdy neklesající. Všimněme si

Ježíšovy galerie obrazů:

Je neúplně dochovaná, na stěnách září jen čtyři veliká plátna evangelií. Dříve jich bylo více, ale správcové galerie v průběhu dějin vše nezachovali z osobních důvodů. Vidíme na nich portréty ubožáků: chromých, slepých od narození, chudých, hledajících, oplakávajících své nempocné a zemřelé příbuzné. Ptáme se, protože byli tak bídní, našli cestu k Ježíšovu učení? Ale jiní bídní jsou na obrazech také, ale jaksí v pozadí. Jak se tedy vzájemně liší?

Společým rysem všech strádajících na Ježíšovýchobazech bylo to, že se museli **vzchopit**. Každý jinak, v rámci svých možností a neschopností, ale první krok museli udělat sami. Např. Důvěřoval v Ježíšovo učení, oslovil Ježíše, litovala dosavadní způsob života, atd.

Existuje ještě další (méně známá) galerie Ježíšových obrazů. Bylo by ji možno nazvat „indická galerie“. Zde visí pouze jeden veliký obraz. Je to obraz s v ě d k a, bdělého znalce sebe sama a znalce lidských srdcí. Tedy někoho, kdo splnil podmínku, bez níž není člověk účinným a moudrým pomocníkem lidí. Je to obraz, který namaloval Ježíš pro ty nemnohé, nedogmatické, nic nedávající na literu a vžitě názory. Zde je Mistr Nazaretský učitelem náhlé cesty, ovšem takového typu, který se hodí pro současného člověka i člověka třetího tisíciletí.

Dr.Karel Hašpl to vyjádřil slovy: „Ježíš je jedním z biliónů tvprů, jejichž život byl, je nebo bude umožněn silami a láskou boží... Je právem nazýván vzorem, ale vzorem může být jen proto, že byl člověkem. Kdyby byl nadčlověkem, nemůže nám být vzorem. Je ideálem lidství. Je v něm tolik lidského a tolik božského, že může být na další tisíciletí Světlem ve tmách. Celým svým životem naznačil cestu člověka k sobně samému, k duši a zároveň ukázal cestu k Bohu. Kdo sleduje tyto dvě cesty s týmž úsilím jako Ježíš, pozná hlubiny vlastní duše a dojde míru a nejpevnějšího základu svého života.“

V Evropě, v Americe a mnohých jiných zemích, kde je rozšířeno křesťanství, existuje osobnost, o níž se píše nejvíce knih, monografií, uměleckých děl, osobnost jejímž jménem se vraždilo, upalovalo, loupilo, ale i léčilo, uzdravovalo, pomáhalo, odpouštěly se křivdy a spáchaná násilí, osobnost, o níž se vedou spory na rŕzných úrovních, osobnost, která lidi rozděluje i spojuje, jejímž jménem k lidem přicházela nesobecká LÁSKA, která byla světlem naděje v nejhorším pekle zoufalství, osobnost, jejíž jméno se zneužívá na každém kroku a jejíž jméno šeptá umírající a člověk v bolestech, neboť nikdo z trpících nevolá v hodině smrti lefdajaké jméno, ale často vydechne s jediným jménem na rtech, s jménem JEŽÍŠ.

Dnes existuje ve světě 80.000 monografií na téma jeho života a přece jsou výsledky veškerého bádání malé. Jasno a jistota neexistuje.

Albert Schweitzer se na věc dívá ze stránky etické, píše: „Výzkum života Ježíše je pro církve školou upřímnosti, jde o tak bolestný a bojovný zápas o pravdu, jaký svět ještě nikdy neviděl.“

Miloš Mikota:

MĚNIT ČI NEMĚNIT NÁBOŽENSKOU PŘÍSLUŠNOST?

Členem svobodného bratrství (SB) mohl být kdokoli, kdo měl stejné ideály a snahy, ať byl členem té či oné církve anebo bez vyznání.

Jakmile byla ztaložena Náboženská společnost čs. unitářů v roce 1930, bylo naprosto nutné, aby se každý nový člen nejprve odhlásil ze své církve a to na magistrátu. Na to byly zvláštní formuláře (Odhlášuji se z církve..... a přihlašuji se do církve/náboženské společnosti.....)

Moji rodiče jej vyplnili jako ostatní první unitáři v ČSR. Podle církevního zákona nikdo nemohl být ve dvou církvích a proto společnost Svobodného bratrství existovala i po uznání unitářů státem. V SB byli členy naši příznivci i unitáři a úzce spolupracovali. Nikdy jsem nesouhlasil s tím, že jsme připustili zrušení společnosti Svobodného bratrství, která byla velkou oporou unitářů. V republice bylo tehdy 1 a 1/4 milionu občanů „bez vyznání“. Na jejich adresu napsal v roce 1930 br.Dr.Čapek:

„Všichni, kteří uznávají náboženství svobodné, s vědou sluchitelné, přirozené, tedy bez zázraků, zkrátka všichni, kteří uznávají náboženství, k jakému směřuje Masaryk ve spise „V boji o náboženství“, měli by se přihlásit do unitářských řad a pomáhat ze všech sil zasazovat se o to, aby opravdovost a poctivost platily také v náboženství. Jsme proti jakémukoli násilí a pro vývoj a pokrok duchovní a všestranný, jsme pro náboženství, které je především uměním velkého života, povznesením a posvěcením všeho, co je lidské.“

Ne každý posluchač ovšem pochopil unitářství, o čemž svědčí anekdotická zprávička pod čarou (za článkem o unitářství): Jednou přišel k bratru Čapkovi jeden z členů SSB a ptal se, co vlastně to unitářství je. Bratr Čapek se usmál a řekl: „Tak vidíte,

celých osm let jsem nic jiného nedělal než hlásal unitářství a vy se ptáte co unitářství je“.

Žel bohu je tomu tak i dnes, že se do naší náboženské společnosti přihlásí někdo nový a vzápětí hlásá něco docela jiného, co s unitářstvím nemá nic společného.

Z tohoto důvodu se přimlouvám za delší čekací lhůtu pro získání členství u lidí, které neznáme. Naopak, máme velkou radost z toho, když se k členství přihlásí příznivci, kteří již delší dobu navštěvují naše duchovní shromáždění, případně i semináře a živě se zajímají o unitářství, což projevují v diskusích.

Bratr Dr. Čapek napsal v jednom letáčku o unitářství (a je to skvělé vyjádření unitářské tolerance, že nechceme nikoho přetahovat, jako to dělají „sportovci“):

„Kdo smýšlíš katolicky, zůstaň katolíkem, kdo jsi v duši evangelickým protestantem, buď protestantem. Každý hlas se ke svému praporu.

Kdo však smýšlíš unitářsky, přihlas se, že jsi unitářem, unitářkou, a pomoz nám šířit unitářské zásady.“

(Dnes stačí pouze vyplnit přihlášku, kterou dostanete v každé obci.)

Norbert F. Čapek, Uvítání.

*Jej vítá srdcem ruky stisk,
kdo ne pro slávu ani zisk
si vyvolil, by podle sil
svou lásku k naší připojil.*

*Jej vítá bratři, sester sbor,
mu platí pozdrav z božích hor,
od všech, co prošli před námi,
slavní i světu neznámí.*

*Buď vítán nám co boží host,
je v našich srdcích místa dost,
nám bratrství je posílou
na cestu světem značenou.*

SEMINÁŘ DUCHOVNÍHO RŮSTU - SEBEPOZNÁVÁNÍ A SEBEOVLÁDÁNÍ -

V době, kdy v Praze vznikla Společnost svobodného bratrství (1922) byl založen ve Fontainebleau u Paříže „ÚSTAV HARMONICKÉHO VÝVOJE ČLOVĚKA“. Jeho zakladatelem byla pro mnohé záhadná osobnost - východoasijský mudrc, narozený v Andropoli ve stínu kavkazské hory Ararat. Znáám byl pod jménem Georgij Ivanovič Gurdjiev.

Původně se měl stát knězem, ale on chtěl být lékařem. Život jej však donutil, aby zastával řadu rolí, z nichž každá nějak obohatila jeho životní zkušenosti. Vystupoval jako obchodník s koberci, ale také jako učitel, potom jako osobní sekretář Dalajlamy, jako spisovatel, prorok a duchovní rádce.

Podle německého „Lexikonu tajných nauk“ je jeho učení směsí řecko-pravoslavného mnišství, sufismu, kabbalistické kosmologie a lamaistické psychologie. atd.

Své duševní cvičení spojoval s rytmickými pohyby. (Poznámka: jako na př. mnozí jogíni).

V české literatuře překladové jsme se snad poprvé setkali s Gurdjievem v knize francouzských autorů, jimiž jsou Jaques Bergier a Louis Pauwels a jejich kniha se jmenuje „JITRO KOUZELNÍKŮ“. Za tuto knihu dávali někteří lidé až tisíc korun i více v době komunistické diktatury. Měli jsme ji v naší knihovně, ale záhadně zmizela. Nové vydání vyšlo po „sametové revoluci“ v roce 1990 za pouhých 39 korun (brožované).

Louis Pauwels byl žákem Gurdjievovým a píše o něm v Jitru kouzelníků v 8. kapitole, strana 445-453. Mimo to vydal o Gurdjievovi knihu v němčině v roce 1956 pod názvem „Gurdiew der Magier“. (Jitro kouzelníků vyšlo poprvé v roce 1960 francouzsky a v roce 1969 česky.)

Jeden z jeho anglických žáků, G.E. Bechover napsal v časopise „THE CENTURY“: „Civilizace dokázala některé lidské schopnosti rozvinout a jiné potlačit. Člověk se ocitá jako loď na širém moři, hnán různými proudy, které určují její kurs. Kdo je pánem sama sebe? Gurdjiev na tuto otázku odpovídá: „Nejdříve musíme poznat sama sebe. Musíme si uvědomit, že jsme jakýmsi třídílným strojem, vystaveným nejrůznějším vlivům. Abychom se podrobně poznali, musíme se pozorovat každým okamžikem: při práci, při odpočinku, ve štěstí i v neštěstí, v dobré náladě i při únavě, atp. Brzy poznáváme, že své jednání a své pocity neusměrňujeme, ale že to za nás dělají vnější okolnosti. Z toho vyplývá, že

prvním významným krokem, směřujícím k duchovnímu růstu, je sebezpoznání a sebeovládání.

Proto také Gurdjiev ve svém ústavu vyvolával takové nevšední situace, aby jeho žáci měli možnost sebe sama pozorovat. Proto jim také někdy ukládal i velmi náročné fyzické práce. Šlo mu o to, aby u svých žáků zlomil mechanické návyky, jímž se člověk tak rád podřizuje...

Aby bylo dosaženo vědomí ve čtvrté dimenzi, musí harmonicky se vyvíjející jedinec pokročit natolik ve svém duševním vývoji, aby zvládl především svá psychická centra. Pro člověka čtvrté dimenze jsou pak všechny problémy jasné, protože jeho mysl je si vědoma současné příčiny i účinku. Proto také je jeho moc nad věcmi i lidmi neskonale větší, nežli u lidí třídimenčních... Takové lidi, lidi dosud nevědomé, nazýval Gurdjiev **p í c í m i**.

V představě spánku není nic nového. Kolikrát na př. čteme v evangeliích „Probud'te se... nespěte.“ Čeho je obvykle potřeba, abychom spáče probudili? Pořádného otřesu. Ale, když spíme hluboce, jeden otřes (slabý budíček) nestačí. Je třeba to opakovat. Někdy je třeba i někoho, kdo by s tím spáčem pořádně zatřásl. K probuzení je třeba velkého spojeného úsilí. Jediný člověk sám nezmůže nic.

A tak člověk, který se chce probudit, musí hledat jiné osoby, které se také chtějí probudit, aby mohl pracovat s nimi. Probouzení práce musí být organizovaná, a to člověkem, který zná její problémy a cíle, který zná její metody, protože sám svého času prošel takovouto organizovanou prací.

(Citováno a parafrázováno podle knihy P.D.Uspenského „ZLOMKY NEZNÁMÉHO UČENÍ“.)

Nyní jsem také pochopil, proč bratr **Dr.Čapek** pro svou práci, když ji začínal v roce 1922, zvolil pro svůj časopis název **CESTY A CÍLE**.

V 1. čísle napsal:

„**Střežmež tedy větší úctu k minulosti tím, že nebudeme z ní přejímati přežitky a pověry a pouta otrocká, ale ducha, který kdys pouta lámal a nové hodnoty tvořil. Jest naším úkolem v přítomnosti, abychom odmítali myšlení negativní, odmítali vše, co lidskou duši mrzačí, zeslabuje, chorobnou činí. Nám jest zapotřebí více zdraví, síly, odvahy, radosti, a zdroje toho všeho jsou v nás, protože Bůh je v nás!**“

Jarmila PLoťená:

DUCHOVNÍ A HISTORICKÉ ZÁKLADY UNITÁŘSTVÍ

Pro náboženskou společnost českých unitářů je typická víra v jediné Božství, jednotu veškerenstva, v poznatelný smysl a řád vesmíru, úcta ke všem projevům existence a vděčnost za dar života. Tyto prazákladní hodnoty se staly centrem duchovního snažení lidí, jinak zcela svobodomyšlných, hledajících, mnohdy odlišně, svůj způsob cesty k Poznání a Moudrosti.

Jako každý náboženský či filosofický systém má i unitářství vlastní historii světovou i národní. Zatímco o vývoji v zahraničí vyšla celá řada publikací,¹⁾ dějiny unitarianismu v Čechách a na Moravě se doposud dočkaly pouze stručnějších zpracování zásluhou zakladatele Náboženské společnosti Dr.N.F.Čapka a přednášek a článků jeho pokračovatelů.²⁾

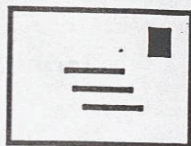
Monografie „**Nožír - filosof**“ má být příspěvkem k dějinám víry v jednoho Boha a hledání čisté prvotní podoby náboženství bez příkras na příkladu doposud nepříliš známé osobnosti 16. století **JANA KALENCE**. Zpráva o životě protagonisty nezastupuje „unitářskou hagiografii“ ani čtení o Mistrech v orientálním slova smyslu. Více než cokoli jiného je monografie výpovědí historických pramenů o jedné cestě k Bohu. Ačkoli řeč písemných svědků minulosti nerespektuje dnešní měřítka a jen těžko může být aktuální za každou cenu, neplýtváme-li argumenty a jdeme k pramenům tiše, ony promluví. Pak není třeba ničeho přidávat ani ubírat, aby vyvstal portrét člověka, jeho radosti i utrpení, poměry doby, ve které žil, ale hlavně všudypřítomná „touha vznést se, povždy se vyskytující v lidském rodě, kterou ani věky nemění“.

Jestli můj drobný příspěvek vyzní v tomto smyslu, tedy splnil svůj účel.

Poznámka redakce:

Setra Rev.J.Ploťená ukončila svou knihu o Janu Kalencovi. Je to první obsažná kniha o tomto úseku našich dějin. Hlavní kapitoly jsme uveřejňovali v **POUTNÍKU**, ale rádi bychom tuto knihu vydali tiskem, kdybychom získali štědrého sponzora. Kniha bude sloužit v š e m obcím.

ČTENÁŘI NÁM PÍŠÍ :

Před vánočními jsme v každé obci dostávali mnoho přání a také dopisy s hlubokým zamyšlením. Jeden nás zvláště zaujal. Je to dopis od sestry Marie Mildorfové, členky Pražské obce a autorky mnoha duchovních básní. Dvě sbírky z její tvorby byly již vydány péčí Pražské obce za finanční podpory Unitářské a univerzalistické asociace v Bostonu a Rev. Richarda Boekeho z Velké Británie. Další vydání se připravuje. Sestra se již blíží k deváté desítce svého věku. Přesto ráda čte. Z jejího dopisu vyjímáme:

... a já si alespoň v četbě stále připamatovávám, co mi dosavadní život přinesl a a dosud přináčí k pochopení. Jsou to veliké dary, které mi byly dány a jsem Bohu za ně vděčna.

Snažím se poznat, dle možností, předávat dále, ale nikomu nic nevnučuji. Víím, že jako žák ze základní školy nemůže chápat to, co je pro staršího žáka (třeba vysokoškoláka) běžné, tak i v duchovní práci je třeba postupně se zdokonalovat. A každému je někdy tato možnost poskytnuta. Někdo volí to snadnější, co život nabízí, i když to je bezcenné. Jiný volí to hodnotnější, co musí získávat svou pílí, a často i zřeknutím se toho zdánlivě snadnějšího a méně hodnotného...

A tak, je-li příležitost, sdělím svůj názor či „poznání“, ale nepohoršuji se nad tím, není-li mé mínění přijato třeba pro jiné a naléhavější požadavky bližních. Každému přijde jeho čas „zraní“ i „sklizně“.

Mně přišel opravdový čas pro sebezdokonalování a uvědomělejší práci duchovní až v duchodovém věku, když dcery byly provdány, manžel zemřel a měla jsem možnost bydlet v Praze a soustavně docházet do Unitarie a číst knihy, na které mně dříve nezbýval čas. A tak věřím, že milost Boží poskytne každému v životě možnost volit nač již stačí, aby mohl, chce-li, pokračovat v duchovní práci na sobě samém. Děkuji za toto pochopení a za sílu k soustředění.

Pak jsou každému poskytnuty možnosti k práci na sobě samém, nebo i pro druhé, i hodnotné čtení a přemýšlení a přijímání „darů ducha“. A šťasten je ten, kdo je může předávat...

I kdy někdy naše úsudky nebo snažení nejsou pro druhé zcela dokonalé. mohou být alespoň „ukazatelem směru“ na cestách života. I to je záslužné dílo, když si to člověk nepřivlastňuje jako svou zásluhu. Všichni jsme jen „nástroje vůle Boží“ a ovoce i našich činů Jemu náleží. Již to je odměnou, můžeme-li, a jsme-li schopni, být Jeho spolupracovníky na obrodném či podobném díle. I Vám, kteří připravujete duchovní obsah časopisu POUTNÍK, bude vše jednou splaceno.

Nevím, jak dlouho budu moci psát a vůbec ještě pobývat v tomto těle, proto přeji všem známým i neznámým „lidem dobré vůle“ vše nejlepší. A těm ještě „neprobuzeným“ pomoc k nalezení správné cesty k Poznání.

Marie Mildorfová

A my přejeme sestře Mildorfové, aby se nejen dočkala dalšího vydání svých veršů, ale aby nás podarovala ještě dalšími verši. Naše časopisy je jistě rády otisknou.
M. M.

Hlasy z ciziny

Všem v Unitarii:

Otevřeme-li své srdce Lásce Boží, pak strach z nového století se všemi těmi předtuchami nás nemůže porazit. V lásce je síla celého vesmíru. Necht' Duch Boží vás provází a převádí vás všechny, milí přátelé, sestry a bratři, po všech vašich cestách bezpečně a v lásce.

To vám z celého srdce přeji Nataša a Jára z Kanady.

Z velké lásky k nám dal nám Bůh i krásu přírody. Stále k nám promlouvá, ale kdo Jemu naslouchá?

Požehnanou vánoční pohodu, pevné zdraví a štěstí vám všem přeje a také děkuje, že u vás jsem se naučila alespoň trochu Božím znamením naslouchat.

J.Ž., Francie

PŘEDSEVZETÍ PRO ROK 2000

(Jak řešit osobní spory a vyhýbat se konfliktům)

1. Každý spor chci řešit bez nenávisti, lži a podvodného jednání.
2. Vynasnažím se nejednat agresivním způsobem, abych někoho k něčemu přinutil. Bude-li třeba, budu jednat rázně a přímo, vystřihám se však užívání hrubých a urážlivých výrazů a budu hlídat sám sebe, aby ani mé myšlenky nebyly hrubé a urážlivé.
3. Zavazuji se, že nikdy nebudu žádným způsobem umlčovat toho, s kým nesouhlasím, ale že mu budu trpělivě naslouchat a poctivě uvažovat, zda se já nemýlím a on má pravdu. Při každém jednání mu poskytnu dostatečný prostor, aby se vyjádřil, zároveň budu od něj důsledně vyžadovat, aby stejný prostor poskytl mně.
4. Jestliže poznám svoji chybu, veřejně ji přiznám.
5. Budu-li vědět o chybě nebo nesprávném jednání, vyjádřím to přesně tomu, kdo se chyby nebo špatného jednání dopustil. Chci se ze všech svých mravních sil bránit konformitě, snaze se druhému zalíbit, nebo se líbit dvěma sporným stranám. Chci být přísný k sobě i k druhým, kritice druhých budu vždy pečlivě naslouchat. Při tom budu hlídat své pocity a vést sebe sama od jakékoli vnitřní nevraživosti k bratrské lásce.
6. Poruší-li někdo z těch, kteří se k tomu zavázali, tyto principy, co nejdříve mu to vytknu. Stejnou výtku přijmu i já bez nevraživosti.
7. Všechno mé jednání bude směřovat k harmonii v mé duchovní společnosti i mimo ní.

Zaslal bratr Pavel Pokorný

Poznámka redakce: Máte-li podobné názory, napište nám.

NA PRAHU TŘETÍHO TISÍCLETÍ

Díváme-li se na současné světové klima ze zorného úhlu lidských práv, jeví se mi jako obrovský balvan, na němž pracuje sochař zvaný VÝVOJ - po staletí vytesává jeho statnou postavu a deštěm poznání vyhlazuje jeho tvář. Je to grandiózní dílo, vždyť záleží na mnoha faktorech, má-li v jeho tvarech nalézt lidstvo zalíbení, má-li něm jako v zrcadle vidět všechny souřadnice vedoucí k jednotě a TOLERANCI.

Zaslala Vlasta Čermáková s následující básní:

PROGNÓZA PRO TŘETÍ TISÍCLETÍ

Kdy bude dílo hotovo?

Až na kolbišti života
zkrotí budoucí otcové nelásku
jak hrdinové z pohádek
desetihlavou saň -
až každá matka jako moudrá víla
své dítě poprosí:
„Miláčku, nedrážďi dravou zvěř,
aby války zašly na úbytě
a závist na posměchl
Pak nemravná omezenost sama sebe
uvrhne navždy do klatby
a s ní i špinavých peněz měch.
Pak i poslední ptáci v trní
se živou vodou orostí.
Sním o biblickém pájlu v den
čistého lidského svědomí,
o zázraku radostného srdce,
z něhož byl archaický had vyhoštěn.
Přál sis to také tak,
BRATŘE MŮJ •
OCHRÁNCE MALIČKÝCH
A DOBRÉ VŮLE LIDÍ VŠECH!

NAŠE KNIHOVNA

Sestra Naděžda Světlíková srdečně pozdravuje členy a přátele Unitarie a čtenáře Poutníka a darovala do naší knihovny Obce unitářů v Brně román Ankeru Larsena

„Kámen mudrců“.

Tato kniha zvítězila v roce 1923 v soutěži o nejlepší skandinávský román. Má 400 stran a její duchovní a estetická hodnota je na takové výši, že svůj nadšený doslov k ní napsal Dr. Eduard Tomáš. V knize jsou totiž zpodobněny nejrůznější typy duchovních cest.

Knihu vám zapůjčí na zálohu bratr Vladimír Ventruba, když si ji předem objednáte.

Z UNITÁŘSKÝCH ZÁSAD

V unitářském katechismu, vydaném po prvé v roce 1605 v Polsku, čteme:

„Láska učí nás, že nikomu se nemá nijak ubližovat, dále, že hanění, pomlouvání, ovlivňování bližního, nevraživého a nesprávného podávání mínění druhých máme se vystříhat; naproti tomu, že naše slušnost, něha, mírnost má být známa všem lidem.“

Jako nejpřísnější potrestání nepřítele připouštějí (tehdejší unitáři-sociniáni, „aby byl ignorován, avšak nepovažován za nepřítele, a aby mu zůstala cesta otevřena k bratrství.“

Z článku v CC XII, 51

Poznámka: Jen kdyby se lidé tímto řídili, nebylo by konfliktů.

NOVÉ KNIHY...

Na tomto místě budeme uveřejňovat jména nových knihy, které jsme dostali do naší knihovny, které si můžete vypůjčit. A také knihy, které doporučujeme k přečtení.

Knihy bratra Dr. Bohumila Housera: **SNY NEPROBUZENÉHO**, která je v knihkupectvích za Kč 178, je k dostání na každém unitářském shromáždění v Brně se slevou. Obsahuje nejen autorovo literární dílo, prózu a básně, ale i zajímavé čtení o jeho životních zážitcích, smutných i veselých, tragických i objevných, z doby válečné i poválečné, z domova i z emigrace, na př. z Austrálie. Také z četných mezinárodních kongresů alternativní medicíny, z nichž nejzajímavější bezesporu byl Mezinárodní kongres přírodní medicíny v Pekingu v roce 1987. Perlou na čelence Indie nazývá autor Sri Lanku, kterou navštívil třikrát. Z knihy se také dozvíte, kdy a jak se dostal náš bratr k tak hlubokému poznání buddhismu a jógy. Kdo si nemůže knihu zakoupit na shromáždění (každý pátek 17-19), může si ji objednat na adrese „Hospodářská správa Obce českých unitářů v Brně, Jánská 16, 60200 BRNO.“

NEVIDITELNÉ SLUNCE (The Invisible Sun) je název knížky Muriel Hiltonové. Obsahuje krátké povídky a básně, které uveřejňovala během posledních padesáti let povětšinou v unitářském časopise THE INQUIRER. Knížku ilustroval drobnými perokresbami její manžel, také unitářský duchovní, Denbigh Hilton (v letech 1934-1984 v Hastings Unitarian Church. Knížku tuto nám darovali angličtí unitáři a byla nám předána sestrou Annette Percyovou z Londýna, která se zúčastnila shromáždění v Brně 5.11.1999. Kdo by nám chtěl vypomáhat s překlady (z angličtiny, němčiny a maďarštiny) je srdečně vítán. Kniha Muriel Hiltonové je psána v duchu hesla „Slunce v duši“, neboť to „neviditelné slunce je v nás“ a na nás je, abychom se s ním dovedli ztotožňovat a vyjadřovat se můžeme nejen prózou, ale i malbou, která vystihuje náladu.

OZNÁMENÍ

Evropská regionální skupina I C U U pořádá

SETKÁNÍ EVROPSKÝCH UNITÁŘŮ v srpnu 2000

Předběžný program

11. srpna	příjezd do Kluže
12. srpna	národní unitářská oslava v Rumunsku
13. - 14. srpna	schůze rady a individuální setkání
15 - 19. srpna	cesta po Rumunsku a Maďarsku
20. srpna	národní unitářská oslava v Maďarsku
21. srpna	odjezd z Maďarska

Účelem tohoto setkání je prohloubení přátelství mezi evropskými unitáři, sdílení jejich potřeb a oslava roku 2000.

Setkání budou jednak v plenu a jednak v zájmových skupinkách, při každodenních duchovních shromážděních, při společném zpěvu a tanci i při posezení. Doporučuje se, aby národní skupiny si přivezli svůj symbol, znak, vlajku nebo kalich, své písně a případně i své národní tance.

Diskusní témata budou následující:

praktická teologie	ekonomické zdroje
program pro děti a mládež	mezicírkevní vztahy
ekumenické vztahy	izolované obce
evropská partnerství	ICUU v současné době

Zájemci, poznamenejte si uvedená data do svého kalendáře.

Bližší informace získáte v sekretariátu Pražské obce ČU,

Dykova 1, 100 00 Praha 10

PRAŽSKÁ OBEC ČESKÝCH UNITÁŘŮ

PROGRAM

LEDEN 2000

Unitářský klub, suterén Husova sboru, Dykova 1,
Praha 2 - Vinohrady

Pondělí 3.ledna 2000
18.00 hod

MEDITACE A ÚSMĚV
Ing.arch.Jan Žlábek

Čtvrtek 6.ledna 2000
17.00 hod

BIBLE – KNIHA
ZNÁMÁ I NEZNÁMÁ
ThMgr. Luděk Pivoňka

Neděle 9.ledna 2000
10.30 hod

BRÁNA DO DUŠE
ThMgr. Livie Dvořáková

Čtvrtek 13.ledna 2000
17.00 hod

Filmový pořad o Mongolsku
kino: Ponrepo, Bartolomějská 11,
Praha 1, Dr. J. Šíma

Čtvrtek 20.ledna 2000
17.00 hod

FILOZOFIE A
NÁBOŽENSTVÍ
Prof. Pešková

Neděle 23.ledna 2000
10.30 hod

TAJEMSTVÍ
BOŽÍHO KRÁLOVSTVÍ
ThMgr. Luděk Pivoňka

Čtvrtek 27.ledna 2000
17.00 hod

DISKUSNÍ PODVEČER
NA TÉMA DOBRO A ZLO
Ing. Jiří Drábek

OBEC UNITÁŘŮ V BRNĚ

PROGRAM NA LEDEN - ÚNOR 2000

Duchovní shromáždění se konají v pátek od 17 do 18,45 hodin v kinosále KIC, v Brně, Radnická 4
1. patro vpravo. Proslovena budou následující temata:

7.1. Dr.Boris Merhaut: FORUM 2000
A NAŠE BUDOUCNOST

14.1. Dr.Bohumil Houser: CO JE ALGLOBAL?
(neboli myšlenka řízení světa z jednoho centra)

21.1. Rev.Miloš Mikota:
ZAČÍNÁ OPRAVDU NOVÝ VĚK?

28.1. Dipl.tech.Miloš Kopřiva: ZÁZRAKY
PSYCHOTRONIKY V OBLASTI PREVENCE
A OSVĚTY V CELOSTNÍ LÉČBĚ

4.2. Dr.B.Houser: SOUČASNÝ STAV ZENU

11.2. Rev.J.Plotěná: KARMA A ZASVĚCENÍ

18.2. Rev.M.Mikota: NEUMPLČENÝ HLAS
JEDNÉ EPOCHY - Nikolaj Rerich a jeho cesta
do Tibetu

25.2. Mohsin Mortaba z Bangladeše: VEČERNÍ
RÁGA - KONCERT indické duchovní hudby
(s průvodním slovem)